

Reactie op de voorgestelde maatregelen van minister Wiersma inzake varkenshouderij

De voorgestelde maatregelen kunnen naar onze beoordeling niet worden aangemerkt als een stap richting een dierwaardige veehouderij. Op meerdere essentiële punten schieten de plannen tekort:

Geen uitloopvoorziening opgenomen:

Het voorstel bevat geen enkele verplichting of stimulans om varkens toegang tot buitenruimte te bieden. Voor het kunnen uitoefenen van natuurlijk gedrag — zoals wroeten, verkennen en rollen — is uitloop echter essentieel. Het structureel ontbreken van deze mogelijkheid is onverenigbaar met het principe van dierwaardigheid.

Kraamkooien blijven nog decennialang toegestaan:

Hoewel het voornemen wordt uitgesproken om het gebruik van kraamkooien geleidelijk af te bouwen, blijven deze ten minste vijftien jaar toegestaan. Het langdurig fixeren van zeugen beperkt hun bewegingsvrijheid ernstig, heeft aantoonbaar negatieve gevolgen voor hun welzijn, en vormt een knelpunt in de transitie naar diervriendelijker houderijsystemen.

Minimale verruiming van leefruimte per dier:

De voorgestelde uitbreiding van het vloeroppervlak met 0,1 m² per varken is verwaarloosbaar en ontoereikend. Voor het vertonen van sociaal gedrag, spel en rustmomenten is aanzienlijk meer ruimte vereist. De huidige normering blijft in strijd met de fysiologische en gedragsmatige behoeften van varkens.

Ongewijzigde normen voor luchtkwaliteit in stallen:

De luchtkwaliteit in varkensstallen blijft onder de huidige normen onvoldoende en vormt een structureel gezondheidsrisico voor de dieren. In het voorstel worden de maximaal toelaatbare concentraties van schadelijke stoffen echter niet aangescherpt. Zonder structurele verbetering van het stalklimaat kan niet worden gesproken van een dierwaardige omgeving.

Behouden van vroege spening:

Het voorstel laat de mogelijkheid bestaan om biggen op zeer jonge leeftijd van de moeder te scheiden. Deze praktijk ondermijnt zowel het gedrag als de gezondheid van de biggen. Verlengen van de zoogperiode is noodzakelijk om het welzijn substantieel te verbeteren.

Conclusie:

Hoewel het voorstel enkele intenties tot verbetering bevat, ontbreken structurele maatregelen die wezenlijk bijdragen aan een dierwaardige varkenshouderij. Zonder ingrijpende aanpassingen blijft het stelselmatig welzijnsverlies bestaan. Wij roepen het ministerie dan ook op tot heroverweging en daadwerkelijke verankering van dierwaardige uitgangspunten in wet- en regelgeving.